

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Toma Nadejda

judecători

Guzun Ion

Diaconu Iurie

Ghervas Maria

Mardari Dumitru

judecînd, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de avocatul Frecauțan Marina în numele inculpatului Romanschi Felix Arsenie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Romanschi Felix Arsenie, născut la 30 septembrie 1972, originar din or. Taraclia, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Dacia, 32, ap. 332.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 24.06.2013 – 17.02.2014;*
2. *Instanța de apel: 04.04.2014 – 08.10.2014;*
Rejudecare: 25.05.2015 – 19.11.2015;
3. *Instanța de recurs: 1) 16.01.2015 – 03.03.2015, dispusă rejudecarea;*
2) 05.07.2016 – 15.11.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 februarie 2014, Romanschi Felix Arsenie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Vișnevschi Alexandr, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Romanschi Felix, urmărind scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare,

pentru preparare, păstrare, prelucrare și vânzare, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut substanța narcotică - heroina, pe care a păstrat-o la sine până la 31.10.2012, când, aflându-se în curtea casei situată pe str. Tisa 7, mun. Chișinău o parte din cantitatea de substanță narcotică obținută i-a înstrăinat-o cet. Ovcinnicov Alexandru Vladimir, la prețul de 7 mii lei, substanță, care ulterior a fost depistată la ultimul la 01.11.2012 în cadrul percheziției la domiciliul din str. Tisa 7, mun. Chișinău și care, conform raportului de expertiză nr. 272 din 02.11.2012, reprezintă heroină - substanță narcotică sintetică neutilizată în scopuri medicale cu masa totală de 2,17 grame.

Tot el, Romanschi Felix, continuându-și activitatea sa criminală, urmărind scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, pentru preparare, păstrare, prelucrare și vânzare, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut substanța narcotică - heroina, pe care a păstrat-o la sine, la domiciliu pe str. Tisa 7, mun. Chișinău până la data de 28.11.2012 când, aflându-se în curtea casei situată pe str. Tisa 7, mun. Chișinău o parte din cantitatea de substanță narcotică obținută i-a înstrăinat-o lui Ovcinnicov Alexandru Vladimir, investigator sub acoperire la efectuarea achiziției de control, la prețul de 8 mii lei, substanță, care ulterior a fost ridicată de la ultimul și care conform raportului de expertiză nr. 325 din 03 decembrie 2012 reprezintă heroină - substanță narcotică sintetică neutilizată în scopuri medicale cu masa totală de 4,13 grame.

Tot el, Romanschi Felix, continuându-și activitatea sa criminală, urmărind scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, pentru preparare, păstrare, prelucrare și vânzare, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a obținut substanța narcotică - heroina și substanța narcotică - marihuana, pe care le-a păstrat la sine și la domiciliul său de pe str. Tisa 7, mun. Chișinău până la data de 28.11.2012 când, în cadrul percheziției corporale și la domiciliu asupra acestuia a fost depistat și ridicat un pachetel din staniol, în care se conținea substanță - praf de culoare albă, iar la domiciliul acestuia a fost depistat și ridicat un cântar electronic de model „Digital Scale” pe care au fost depistate urme de praf de culoare albă, care, conform raportului de expertiză nr. 323 din 29.11.2012 reprezintă heroină și urme de heroină - substanță narcotică de origine sintetică, neutilizată în scopuri medicale cu masa totală de 0,19 grame.

Totodată, într-o încăpere auxiliară a domiciliului acestuia a fost depistată și ridicată o pungă din polietilenă, în care se conținea masă vegetală uscată și mărunțită, care conform raportului de expertiză nr. 323 din 29.11.2012 reprezintă marijuană - substanță narcotică de origine vegetală, neutilizată în scopuri medicale obținută artizanal din plantele de cânepă cu masa totală de 10,92 grame.

Astfel, prin acțiunile sale criminale, Romanschi Felix Arsenie a înstrăinat ilegal substanță narcotică - heroină și marijuană, în proporții deosebit de mari, cu masa totală de 6,49 grame, și respectiv, 10,92 grame.

Aceste acțiuni ale inculpatului Romanschi Felix au fost calificate ca *circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, prin producerea, prepararea,*

extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, săvârșită în proporții deosebit de mari, cu utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, infracțiune prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Romanschi Felix să fie condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a activa în domeniul circulației substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 5 ani, fiecare, invocând că:

- prima instanță la administrarea probelor prezentate urma să le aprecieze în ansamblul lor obiectiv și sub toate aspectele și nu doar depozițiile inculpatului, date în cadrul cercetării judecătorești, unde nu a recunoscut vina, depoziții ce vin în contradicție cu toate probele cauzei penale;

- instanța de fond urma să aprecieze critic depozițiile inculpatului Romanschi Felix, ca fiind făcute în vederea evitării răspunderii pentru faptele comise, vinovăția căruia de fapt a fost stabilită, prin cumulul de probe administrate în cadrul urmăririi penale și examinării cauzei penale în ședința de judecată

3.1. În apelurile declarate de către inculpatul Romanschi Felix și de către avocatul acestuia Buhna Natalia, a fost solicitată casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Romanschi F., invocându-se următoarele:

- a considerat sentința ilegală și pasibilă casării, menționând că, însăși faptul atragerii neîntemeiate la răspundere penală, cât și efectuarea urmăririi penale cu încălcarea drepturilor lui Romanschi Felix, a condus la faptul că el, nefiind obligat să-și dovedească nevinovăția, a refuzat să colaboreze cu procurorul și să dea depoziții;

- inculpatul Romanschi Felix în comiterea infracțiunii incriminate vina nu a recunoscut-o, declarând că pe 28.11.12, aflându-se într-o stare în care avea nevoie de doză, îl aștepta pe Ovcinnicov Alexandr să vină să-i aducă doza, fiind consumator de droguri;

- martorul Cîșlari Timur la întrebările adresate în cadrul ședinței judiciare nu a putut să răspundă la un șir de întrebări relevante cauzei, nu a putut să răspundă, dacă a auzit înregistrările audio între Ovcinnicov Alexandr și Romanschi Felix, nu ține minte să fi întocmit vreun proces-verbal de redare a înregistrărilor audio-video a tranzacțiilor între Ovcinnocov Alexandr și Romanschi Felix, nu ține minte în care buzunar al hainei au fost găsite substanțe narcotice la Romanschi Felix, iar Ovcinnicov Alexandr nu era la momentul reținerii; nu ține minte să-i fi adus la cunoștință lui Romanschi Felix motivul reținerii lui Ovcinnicov Alexandr și nici câți bani au fost depistați la Romanschi Felix în timpul percheziției corporale și la

domiciliul acestuia. Astfel, instanța nu a stabilit cu certitudine dacă a fost Romanschi Felix persoana asupra căreia au fost depistați banii marcați și substanțele narcotice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2014 a fost respins ca nefondat apelul procurorului, au fost admise apelurile inculpatului Romanschi Felix și al avocatului acestuia Buhna Natalia, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Romanschi Felix a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În legătură cu executarea pedepsei penale Romanschi Felix Arsenie a fost eliberat de sub arest din sala de judecată.

În rest, sentința a fost menținută.

De către instanța de apel a fost emisă la 08 octombrie 2014 și o decizie interlocutorie, dat fiind faptul că s-au constatat fapte de încălcare a legalității și a drepturilor omului, care se aduc la cunoștință organelor competente pentru soluționarea circumstanțelor expuse în decizie.

5. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a constatat, că în circumstanțe necunoscute de către organul de urmărire penală, Romanschi Felix a obținut substanța narcotică — heroină, care a păstrat-o la sine până la data de 28.11.2012, când în cadrul percheziției corporale, asupra acestuia a fost depistat și ridicat un pachetel din staniol, în care se conținea substanța - praf de culoare albă, care potrivit raportului de expertiză nr. 323 din 29.11.2012 reprezintă heroină, substanță narcotică de origine sintetică, neutilizată în scopuri medicale, masa substanței narcotice constituie 0,19 g.

Astfel, prin acțiunile sale inculpatul Romanschi Felix a săvârșit fapta infracțională exprimată prin procurarea și păstrarea substanțelor narcotice săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, acțiunile căruia au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

Pe celelalte episoade din învinuire, instanța de apel nu a adoptat soluții clare, conform regulilor primei instanțe.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că inițial cet. Ovcinnicov Alexandr i s-a incriminat săvârșirea circulației ilegale a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor în scop de înstrăinare, manifestată prin procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea sau alte operațiuni ilegale cu substanțe narcotice în scop de înstrăinare, ori înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții mari, adică infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

Ulterior, cet. Ovcinnicov Alexandr prin cererile din 06.11.2012 și 28.11.2012 și-a dat consimțământul benevol de a colabora cu organele de drept și să acorde orice ajutor, apreciind la justa valoare gradul riscurilor în viitor și a confirmat, că i-au fost aduse la cunoștință dispozițiile art. 217 alin. (5) Cod penal și art. 85 alin. (2) Cod contravențional.

Mai mult, la data de 01 noiembrie 2012 la domiciliul lui Ovcinnicov Alexandr de pe adresa mun. Chişinău, str. Tisa 7 a fost efectuată percheziţia, unde în odaia din stânga pe televizor au fost depistate un pachet de ţigări „Kent” pe care Ovcinnicov Alexandr l-a predat benevol şi a scos din pachetul dat de ţigări 6 pachetele de staniol lucios de dimensiuni medii şi 16 pachetele din staniol lucios, de dimensiuni mai mici, care au fost ambalate şi sigilate separat în două pachetele de polietilenă.

Astfel, instanţa de apel a reţinut, că nu a avut loc o predare benevolă a substanţelor narcotice din partea lui Ovcinnicov Alexandr, în sensul art. 217 alin. (5) Cod penal, astfel, încât să survină depunerea, şi respectiv, admiterea cererii privind colaborarea cu organele de drept.

Instanţa de apel nu a contestat legalitatea liberării lui Ovcinnicov Alexandr de răspundere penală de la învinuirea adusă în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, însă a contestat legalitatea admiterii cererii lui Ovcinnicov Alexandr de colaborare cu organele de drept, şi ulterior, recunoaşterea în calitate de investigator sub acoperire pe cet. Ovcinnicov Alexandr.

Prin ordonanţa procurorului în Procuratura mun. Chişinău, Viniţchi Pavel privind autorizarea măsurilor speciale de investigaţii din 27 noiembrie 2012 s-a dispus desemnarea în calitate de investigator sub acoperire pe cet. Ovcinnicov Alexandr Vladimir şi autorizarea efectuării măsurii speciale de investigaţie, investigaţia sub acoperire, de către investigator sub acoperire, a acţiunilor cet. Romanschi Felix Arsenie şi legăturilor acestuia pentru atingerea scopurilor expuse în partea descriptivă a prezentei ordonanţe şi descoperirea faptului existenţei infracţiunii.

În acest sens, instanţa de apel a constatat că cet. Ovcinnicov Alexandr având calitatea de învinuit în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, ca urmare a depunerii unei cereri privind acordul de colaborare cu organele de drept, şi care a fost admisă neîntrunind condiţiile art. 217 alin. (5) Cod penal, prin ordonanţa procurorului în Procuratura mun. Chişinău, Viniţchi Pavel privind autorizarea măsurilor speciale de investigaţii din 27 noiembrie 2012, în mod ilegal s-a dispus desemnarea lui Ovcinnicov Alexandr în calitate de investigator sub acoperire, fapt care a generat încălcarea art. 136 alin. (4) Cod de procedură penală.

Referitor la încadrarea juridică a faptelor infracţionale în privinţa inculpatului Romanschi Felix, instanţa de apel a menţionat că prin ordonanţa de punere sub învinuire din 29.11.2012 s-a dispus punerea sub învinuire a lui Romanschi Felix, incriminându-i săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, însă verificând legalitatea încadrării juridico-penale a acţiunilor infracţionale ale inculpatului Romanschi Felix în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod Penal, prin prisma materialului probatoriu administrat la cauza penală, inclusiv, verificând legalitatea probatoriului penal, prin prisma art. 99-101 Cod de procedură penală şi prin prisma respectării art. 6 parag. 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor fundamentale a constatat că, instanţa de fond

neîntemeiat a încadrat acțiunile inculpatului Romanschi Felix în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, și în acest sens, neîntemeiat a reținut mijloace de probă care nu întrunesc condițiile legalității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Cu referire la episodul reținut în sarcina inculpatului Romanschi Felix în legătură cu depistarea în șura de pe str. Tisa 7, mun. Chișinău a substanței narcotice — marijuană, cu masa de 10,92 gr, instanța de apel a constatat, că tot prin procesul-verbal de percheziție din 28 noiembrie 2012 s-a constatat, că în curtea casei nr. 7 de pe str. Tisa, în spatele casei, într-un dulap a fost depistată și ridicată o sacoșă din polietilenă galbenă, cu masă vegetală uscată și mărunțită, care a fost ambalată și sigilată, iar conform raportului de expertiză nr. 323 din 29.11.2012, masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde cu miros asemănător cu cel al plantei de cannabis, prezentată la cercetare, reprezintă marijuană. Masa substanței narcotice - marijuană, în stare uscată, prezentată la cercetare, constituie 10,92 g.

Faptul depistării a substanței narcotice marijuană și care constituie 10,92 g nu poate fi imputată inculpatului Romanschi Felix, or, în cadrul ședinței de judecată, în instanța de apel, apărătorul inculpatului Romanschi Felix, avocatul Buhna Natalia a prezentat actul de inspectare nr. 4959 din 22.04.2011, prin care se atestă planul construcției bunului imobil cu nr. cadastral 010010445606, amplasat pe str. Tisa 7, mun. Chișinău și prin care se constată, că șura unde a fost depistată substanța narcotică nu face parte din bunul imobil de pe str. Tisa 7, mun. Chișinău, fapt confirmat inclusiv prin declarațiile inculpatului Romanschi Felix și a martorului Pascal Marina.

Cu privire la episodul infracțional incriminat inculpatului Romanschi Felix din data de 31.10.2012, instanța de apel a enunțat, că la constatarea vinovăției inculpatului Romanschi Felix pentru toate capetele de acuzare înaintate a reținut aceleași probe, fără a le analiza în mod individual și fără a constata faptul, dacă probele invocate indică în mod direct sau prin coroborare la vinovăția inculpatului Romanschi Felix, la caz, în comiterea episodului din 31.10.2012.

În acest sens, instanța de apel a menționat, că prin procesul-verbal de percheziție din 01 noiembrie 2012 se atestă, că a fost efectuată percheziția la domiciliul lui Alexandr Ovcinnicov de pe adresa mun. Chișinău, str. Tisa 7, unde în odaia din stânga pe televizor au fost depistate un pachet de țigări „Kent” pe care Ovcinnicov Alexandr l-a predat benevol și a scos din pachetul dat de țigări 6 pachetele de staniol lucios de demisiuni medii și 16 pachetele din staniol lucios, de dimensiuni mai mici, care au fost ambalate și sigilate separat în două pachetele de polietilenă, unde au semnat toți participanții la percheziție.

Prin ordonanța de punere sub învinuire din 02 noiembrie 2012 s-a dispus punerea sub învinuire a lui Ovcinnicov Alexandr Vladimir pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal

Astfel, instanța de apel a constatat, că la domiciliul lui Ovcinnicov Alexandr din mun. Chișinău, str. Tisa 7, în urma efectuării percheziției au fost depistate un pachet

de țigări „Kent” pe care Ovcinnicov Alexandr l-a predat benevol și a scos din pachetul dat de țigări 6 pachetele de staniol lucios de demisiuni medii și 16 pachetele din staniol hidros, de dimensiuni mai mici, însă consideră dubios faptul că substanțele narcotice depistate la domiciliul lui Ovcinnicov Alexandr au fost imputate inculpatului Romanschi Felix, și în acest sens, înaintându-i învinuirea, precum că la data de 31.10.2012, aflându-se în curtea casei situată pe str. Tisa 7, mun. Chișinău o parte din cantitatea de substanță narcotică obținută i-a înstrăinat-o cet. Ovcinnicov Alexandru Vladimir la prețul de 7 mii lei. Dubiile se conturează pe faptul, că la materialele cauzei nu sunt careva probe, care să certifice faptul că aceste substanțe au fost înstrăinate de către inculpatul Romanschi Felix, or, pentru acest capăt de învinuire au fost reținute ca având tangență cu episodul din 31.10.2012 doar procesul-verbal de percheziție din 01 noiembrie 2012 și raportul de expertiză nr. 272 din 02.11.2012, probe care privesc în ansamblu nu indică la inculpatul Romanschi Felix și nu indică la acțiunea inculpatului Romanschi Felix de a înstrăina substanța narcotică cet. Ovcinnicov Alexandru Vladimir, la prețul de 7 mii lei.

Referitor la „provocarea” sau „instigarea” la comiterea infracțiunii în cazul inculpatului Romanschi Felix, instanța de apel a notat că probele care au fost administrate la cauza penală, în special cele obținute ca urmare a efectuării achiziției de control în privința inculpatului Romanschi Felix din 28.11.2012 urmează a fi considerate ca fiind lovite de nulitate și care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare în săvârșirea faptelor imputate de către organul de urmărire penală, și anume art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, or, după cum a fost constatat, intenția de a efectua achiziția de control a parvenit de la organele de drept, dar nu de la cet. Ovcinnicov Alexandr sau de la alte persoane.

Astfel, instanța de apel, ținând cont de cele expuse supra, a conchis, că acțiunile inculpatului Romanschi Felix urmează a fi reîncadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, și anume: *procurarea și păstrarea substanțelor narcotice săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

Ce ține de pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal, reieșind din circumstanțele cauzei, și anume, că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, a concluzionat, că pedeapsa penală aplicată inculpatului Romanschi Felix sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, corespunde exigențelor individualizării pedepsei penale.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia și a deciziei interlocutorii, cu dispunerea rejudecării cauzei, invocând următoarele.

Referitor la verificarea efectuată de instanța de apel în ce privește legalitatea desfășurării măsurilor speciale de investigații, inclusiv legalitatea efectuării achizițiilor de control în privința inculpatului Vișnevschi Alexandr, recurentul a

indicat, că instanța de apel a constatat, că în cauza dată au fost încălcate prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal, și ulterior, au dus la încălcarea art. 6, 15 din Legea nr. 59 din 29.03.2012 privind activitatea specială de investigații și art. 136 Cod procedură penală.

Prin urmare, s-a motivat că cet. Ovcinnicov Alexandr nu a predat benevol substanțele narcotice organului de urmărire penală, în sensul art. 217 alin. (5) Cod penal, aceste substanțe au fost predate în cadrul efectuării percheziției la domiciliul lui Ovcinnicov Alexandr, la data 01 noiembrie 2012, contrar prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, și tot contrar acestei norme legale penale, organul de urmărire penală a reținut cererea lui Ovcinnicov Alexandr de colaborare cu organele de drept.

La acest aspect recurentul a menționat, că motivele invocate de instanța de apel în decizia sa și în decizia interlocutorie referitor la legalitatea acțiunilor de urmărire penală ce ține de colaborarea lui Ovcinnicov Alexandr cu organul de urmărire penală sunt neîntemeiate din următoarele considerente.

În primul rând instanța de apel nu a reținut că art. 217 alin.(5) Cod penal, stipulează două cazuri când este posibilă liberarea de răspundere penală pentru infracțiunile prevăzute la art.217 și art.217/1 Cod penal și anume:

a) *predarea benevolă* de către persoană a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor acestora;

b) acțiunile active ale persoanei care contribuie la descoperirea sau curmarea infracțiunilor legate de circulația unor astfel de substanțe: *autodenunțare, divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, indicarea sursei de procurare a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, participarea la depistarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor dobândite în rezultatul comiterii infracțiunii.*

Prin urmare, chiar dacă instanța de apel a indicat, că nu contestă legalitatea liberării lui Ovcinnicov Alexandr de răspundere penală de la învinuirea adusă în baza art. 217/1 alin.(3) lit. f) Cod penal, aceasta contestă legalitatea admiterii cererii lui Ovcinnicov Alexandr de colaborare cu organele de drept, și ulterior, recunoașterea în calitate de investigator sub acoperire.

Recurentul a considerat, că concluziile instanței referitor la colaborarea lui Ovcinnicov Alexandr cu organele de drept este vădit neîntemeiată, deoarece nici o normă procesual penală nu prevede imposibilitatea admiterii cererii de colaborare în situația când nu există predarea benevolă a substanțelor narcotice.

La fel, a indicat că este eronată concluzia instanței de apel, prin care a constatat că organul de urmărire penală la desemnarea lui Ovcinnicov Alexandr în calitate de investigator sub acoperire a încălcat prevederile art. 136 alin. (4) Cod procedură penală, reținând, că învinuitul Ovcinnicov Alexandr nu putea avea calitatea de investigator sub acoperire, în sensul articolului dat.

Astfel, instanța de apel, chiar dacă a constatat, că Ovcinnicov Alexandr nu putea avea calitatea de investigator sub acoperire, redând dispoziția art. 136 alin.(4) Cod procedură penală, nu și-a motivat în nici un fel soluția de ce acesta nu putea avea o

asemenea calitate, or norma invocată de instanță prevede, că pe lângă angajații speciali desemnați în acest scop, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului de Informații și Securitate, Centrului Național Anticorupție, Departamentului instituțiilor penitenciare al Ministerului Justiției sunt și persoane antrenate pentru efectuarea unei măsuri speciale de investigații concrete.

Procurorul a menționat și faptul, că instanța de apel a indicat și la încălcarea art. 6, 15 din Legea RM nr.59 din 29.03.2012 privind activitatea specială de investigații (paragraful 1, pct.6.17; 6.20), însă nu a ținut cont că legea dată a intrat în vigoare la 08 decembrie 2012, adică după efectuarea acțiunilor de urmărire penală contestate, care s-au petrecut în perioada 06.11.2012-28.11.2012.

Un alt motiv invocat de instanța de apel referitor la ilegalitatea desemnării în calitate de investigator sub acoperire a cet. Ovcinnicov Alexandr Vladimir este că ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Pavel Vinițchi privind autorizarea măsurilor speciale de investigații din 27 noiembrie 2012 (care a avut ca temei acordul de colaborare benevolă cu organele de drept dat de cet. Ovcinnicov Alexandr), iar cererea cet. Ovcinnicov Alexandr privind colaborarea cu organele de drept figurează din 28 noiembrie 2012, respectiv, o dată ulterioară emiterii ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Pavel Vinițchi privind autorizarea măsurilor speciale de investigații.

Procurorul a considerat că în cazul dat, instanța de apel, chiar dacă a constatat în decizia sa, că există o cerere în sensul dat din partea lui Ovcinnicov Alexandr din data de 06 noiembrie 2012, neîntemeiat a concluzionat că acordul a fost dat după emiterea ordonanței, și anume, la data de 28 noiembrie 2012.

Faptul că la 28 noiembrie 2012, Ovcinnicov Alexandr, repetat a scris o cerere, prin care și-a dat consimțământul benevol de a colabora cu organele de drept nu poate fi considerat că acesta a fost dat după emiterea ordonanței, deoarece acest consimțământ era din 06.11.2012, însă la data de 28.11.2012 acesta a fost confirmat, or, pe parcurs Ovcinnicov Alexandr putea să renunțe la această opțiune și nu putea fi obligat de nimeni să coopereze cu organul de urmărire penală.

În asemenea circumstanțe recurentul a considerat, că instanța de apel pripit și neîntemeiat a ajuns la concluzia, că probele acuzării nu sunt admisibile și neîntemeiat a emis în acest sens și încheierea interlocutorie.

Cu referire la legalitatea încadrării juridico-penale a faptelor infracționale în privința inculpatului Romanschi Felix a considerat, că concluziile instanței de apel referitor la faptul, că asupra inculpatului nu au fost depistați cei 8 000 lei, care se invocă, că ar fi fost transmiși de către Ovcinnicov Alexandr lui Romanschi Felix, iar cu referire la circumstanța referitoare la faptul, că suma de 8000 lei invocată a fost transmisă, și respectiv, faptul că, asupra lui Romanschi Felix această sumă nu a fost depistată, nu au fost elucidate și nici combătute de către acuzarea de stat, iar în acest sens, nu poate fi considerat faptul, că a avut loc o achiziție de control, în sensul art. 33 din Legea privind activitatea specială de investigații se constată, că aceste concluzii ale instanței de apel sunt contradictorii, deoarece pe de o parte, constată

faptul, că achiziția de control a avut loc și suma de 8000 lei, care a fost transmisă lui Romanschi Felix, iar pe de altă parte, pune la îndoială faptul dat.

La acest capitol recurentul a considerat, că instanța urma să rețină, că chiar dacă în urma perchezițiilor corporale și la domiciliul lui Romanschi Felix nu a fost depistată suma de 8000 lei, au fost depistate bancnotele cu nominalul de 100 lei (șapte bancnote), bani care sunt dintre bancnotele examinate prin procesul-verbal de control a transmiterii banilor din 28.11.2012, transmiși lui Ovcinnicov Alexandr pentru a efectua achiziția de control de la Romanschi Felix, fapt ce coroborează cu declarațiile martorului Ovcinnicov Alexandr și acțiunilor procesual penale efectuate și examinate de instanță.

La aprecierea acestor probe instanța de apel a neglijat circumstanțele în care a fost efectuată achiziția de control, or, s-a constatat, că reținerea nu a avut loc în momentul când banii în sumă de 8000 lei au fost transmiși, însă a avut loc după aproximativ 30 minute după ce au fost transmise substanțele narcotice lui Ovcinnicov Alexandr.

În asemenea circumstanțe recurentul a considerat, că nu pot apărea careva dubii referitor la faptul, că în urma percheziției nu a fost depistată toată sumă transmisă, deoarece inculpatul a avut posibilitate reală de a tăinui sau a transmite mijloacele financiare altei persoane.

Cu atât mai mult, instanța nu a ținut cont, că în urma percheziției la inculpatul Romanschi Felix s-a depistat și ridicat un pachetel din staniol, în care se afla heroină (raport de expertiză nr.323 din 29.11.2012 (f. d. 305-309. vol. II), substanță narcotică, care a fost ridicată și de la Ovcinnicov Alexandr în cadrul achiziției de control (raportul de expertiză nr.325 din 03 decembrie 2012, f. d. 274-275, vol. II).

Referitor la pachetel din staniol ridicat de la inculpatul Romanschi Felix a remarcat, că pe întreg procesul penal acesta a invocat că acest pachet a fost plasat în buzunar de colaboratorii de poliție Cîșlari Timur, Savca Alexandru și Parlicov Victor, care au participat la reținerea inculpatului Romanschi Felix, și ulterior, au fost audiați în calitate de martori, ca în final acesta să recunoască că a păstrat substanța narcotică pentru întrebuințare personală.

Cu referire la episodul infracțional incriminat inculpatului Romanschi Felix din data de 31.10.2012, instanța de apel a constatat, că Ovcinnicov Alexandr era de fapt, persoana care înstrăina substanțe narcotice, după caz, inculpatei Avanesova Irina.

În acest caz a remarcat, că acuzarea nu contestă, că Ovcinnicov Alexandr a înstrăinat substanțe narcotice inculpatei Avanesova Irina, însă în continuare prin probe se demonstrează, că aceste substanțe narcotice erau achiziționate de către Ovcinnicov Alexandr de la Romanschi Felix. Or, în cazul dat instanța de apel urma să rețină, că Ovcinnicov Alexandr a recunoscut vinovăția și a fost de acord de a divulga persoanele care au contribuit la săvârșirea infracțiunii și a indica sursa de procurare a substanțelor narcotice;

Cu referire la „provocarea” sau „instigarea” la comiterea infracțiunii în cazul inculpatului Romanschi Felix, acuzatorul de stat a considerat, că instanța de apel nu

a pătruns în esența cauzei, și nu a constatat, că organul de urmărire penală, în cazul dat a urmărit stabilirea sursei de procurare a substanțelor narcotice și stabilirea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 martie 2015 a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2014 și încheierea interlocutorie a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2014, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

S-au menținut dispozițiile sentinței cu privire la măsura preventivă – arestarea preventivă, aplicată inculpatului Romanschi Felix Arsenie.

8. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a constatat, că instanța de apel la examinarea apelului declarat de procuror nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la modul convenit la toate motivele invocate de apelant (vol. IV, f. d. 85-90), a lăsat fără apreciere totală declarațiile martorului principal și decisiv Ovcinnicov Alexandr, care fiind interogat în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe (vol. V, f. d. 149-158), a relatat că „...*până la reținerea sa de către organele de drept pe cauza penală dată, a acceptat propunerea lui Romanschi Felix de a vinde substanțe narcotice (heroină) unor consumatori la indicația acestuia, în schimbul unei recompense financiare, de asemenea, din substanțele narcotice primite spre realizare de la Romanschi Felix de mai multe ori i-a vândut și cet. Vișnevschi Alexandr, care în una din întâlniri i-a propus de asemenea spre realizare heroină și acceptând a primit de la acesta pentru probă o anumită cantitate de substanță narcotică - heroină, pentru a o vinde, pentru care urma să se achite ulterior, moment în care să primească a doua partidă de droguri spre realizare, însă, fiind reținut de către organele de drept, recunoscând vina, a căzut de acord să concluzeze cu organul de urmărire penală în vederea demascării membrilor ierarhiei criminale, implicate în vânzarea drogurilor și, sub controlul acestora, a efectuat o serie de măsuri speciale de investigație, printre care, fiind dotat cu tehnică specială la data de 06 noiembrie 2012 a efectuat o achiziție de control de la cet. Vișnevschi Alexandr, moment în care i-a transmis mijloace financiare sub controlul organului de urmărire penală, după care, primind cantitatea de substanță narcotică a predat-o organelor de poliție. A mai declarat că, în același mod a efectuat achiziție de control a substanțelor narcotice și de la Romanschi Felix, căruia de asemenea i-a transmis bani sub controlul organului de urmărire penală...*”.

Astfel, instanța de recurs a concluzionat, că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia, că în cauza dată au fost încălcate prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal, care respectiv au dus la încălcarea art. 6, 15 din Legea nr. 59 din 29.03.2012 privind activitatea specială de investigații și art. 136 Cod procedură penală, motivând că cet. Ovcinnicov Alexandr nu a predat benevol substanțele narcotice organului de urmărire penală, în sensul art. 217 alin.(5) Cod penal, însă aceste substanțe au fost predate în cadrul efectuării percheziției la domiciliul lui Ovcinnicov Alexandr, la

data 01 noiembrie 2012, contrar prevederilor art. 217 alin.(5) Cod penal, și tot contrar acestei norme legale penale, organul de urmărire penală a reținut cererea lui Ovcinnicov Alexandr de colaborare cu organele de drept.

În acest sens, instanța de recurs a considerat, că motivele invocate de instanța de apel în decizia sa și în încheierea interlocutorie referitor la ilegalitatea acțiunilor de urmărire penală ce țin de colaborarea lui Ovcinnicov Alexandr cu organul de urmărire penală, sunt neîntemeiate, deoarece prevederile art.217 alin.(5) Cod penal stipulează două cazuri, când este posibilă liberarea de răspundere penală pentru infracțiunile prevăzute la art. 217 și art.217/1 Cod penal, și anume:

- *predarea benevolă* de către persoană a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor acestora;

- acțiunile active ale persoanei care contribuie la descoperirea sau curmarea infracțiunilor legate de circulația unor astfel de substanțe: *autodenunțare, divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, indicarea sursei de procurare a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, participarea la depistarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor dobândite în rezultatul comiterii infracțiunii.*

Astfel, deși în decizia adoptată, instanța de apel nu contestă legalitatea liberării lui Ovcinnicov Alexandr de răspundere penală de la învinuirea adusă în baza art. 217/1 alin.(3) lit. f) Cod penal, însă alogic și inexplicabil pune la îndoială legalitatea admiterii cererii lui Ovcinnicov Alexandr de colaborare cu organele de drept, și ulterior, recunoașterea în calitate de investigator sub acoperire.

În această ordine de idei, instanța de recurs a considerat ca fiind neîntemeiate concluziile instanței referitor la ilegalitatea colaborării lui Ovcinnicov Alexandr cu organele de drept, deoarece nici o normă procesual penală nu prevede imposibilitatea admiterii cererii de colaborare în situația când nu există predarea benevolă a substanțelor narcotice.

Mai mult, dispozițiile art. 217 alin.(5) Cod penal prevăd două situații distincte, care condiționează liberarea de răspundere penală, care pot fi aplicate separat, inclusiv și în speță, când Ovcinnicov Alexandr nu a predat benevol substanțele narcotice, dar sensul art. 217 alin.(5) Cod penal și-a manifestat intenția de a divulga persoanele care au contribuit la săvârșirea infracțiunilor și a indicat sursele de procurare a substanțelor narcotice în, astfel existând posibilitatea colaborării acestuia cu organul de urmărire penală, fără a se încălca normele de drept.

Concomitent, instanța de recurs a mai relevat, că nu pot fi acceptate nici concluziile instanței de apel, prin care pur declarativ s-a constatat, că organul de urmărire penală la desemnarea lui Ovcinnicov Alexandr în calitate de investigator sub acoperire a încălcat prevederile art. 136 alin.(4) Cod procedură penală, care prevede expres care sunt persoanele care pot fi desemnate în calitate de investigator sub acoperire, și anume, *investigatorii sub acoperire sunt angajați, special desemnați în acest scop, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului de Informații și Securitate, Centrului National Anticorupție, Departamentului*

instituțiilor penitenciare al Ministerului Justiției sau sunt persoane antrenate pentru efectuarea unei măsuri speciale de investigații concrete. Investigatorii sub acoperire efectuează măsura specială de investigații pe perioada determinată în ordonanța procurorului.

În acest sens instanța de recurs a remarcat faptul, că instanța de apel n-a indicat, reieșind din sensul legii din ce motiv Ovcinnicov Alexandru nu poate avea calitatea de investigator sub acoperire.

În pct. 34-38 al Hotărârii CEDO din 01 iulie 2014, Pareniuc vs R. Moldova, CEDO a admis faptul, că o persoană privată poate acționa ca un agent sub acoperire, acțiunile fiind reglementate de un cadru juridic suficient. În speță instanța de recurs a constatat, că organele de urmărire penală aveau suficiente informații, că inculpații se ocupau cu realizarea substanțelor narcotice (convorbirile telefonice, declarațiile martorului Ovcinnicov Alexandr, corpurile delictelor ridicate) anume prin Ovcinnicov Alexandr.

La fel, de către instanța de recurs ordinar nu au fost acceptate argumentele instanței de apel, prin care s-a constatat încălcarea de către organul de urmărire penală a prevederilor art. 6, 15 din Legea privind activitatea specială de investigații nr.59 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial nr. 113-118/373 din 08 iunie 2012, deoarece Legea indicată a intrat în vigoare la 6 luni de la data publicării, conform art. 42 al prezentei Legi, adică după efectuarea acțiunilor de urmărire penală contestate care s-au desfășurat în perioada 06 noiembrie 2012-28 noiembrie 2012, iar potrivit art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală se stipulează, că în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale.

În același context instanța de recurs a reținut faptul, că instanța de apel eronat și neîntemeiat a menționat, că ilegal a fost desemnat în calitate de investigator sub acoperire cet. Ovcinnicov Alexandr prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Vinițchi Pavel privind autorizarea măsurilor speciale de investigații din 27 noiembrie 2012 (care a avut ca temei acordul de colaborare benevolă cu organele de drept dat de cet. Ovcinnicov Alexandr), pe când cererea cet. Ovcinnicov Alexandr privind colaborarea cu organele de drept figurează din 28 noiembrie 2012, respectiv, o dată ulterioară emiterii ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Vinițchi Pavel, privind autorizarea măsurilor speciale de investigații.

Astfel, deși instanța de apel, a constatat în decizia sa că există o cerere în sensul dat din partea lui Ovcinnicov Alexandr din data de 06 noiembrie 2012, neîntemeiat a ajuns la concluzia, că acordul a fost dat după emiterea ordonanței și anume la data de 28 noiembrie 2012, din motiv că la 28 noiembrie 2012, Ovcinnicov Alexandr, repetat a scris o cerere, prin care a reconfirmat consimțământul benevol de a colabora cu organele de drept, dat anterior prin cererea din 06 noiembrie 2012, ultimul având posibilitatea în această perioadă de a renunța la calitatea de instigator sub acoperire.

Totodată, concluziile instanței de apel referitor la faptul, că asupra inculpatului

Romanschii Felix nu au fost depistați cei 8 000 lei, care se invocă, că ar fi fost transmiși de către Ovcinnicov Alexandr lui Romanschii Felix, iar cu referire la circumstanța referitoare la faptul, că suma de 8000 lei invocată a fost transmisă, și respectiv, faptul, că asupra lui Romanschii Felix această sumă nu a fost depistată, nu au fost elucidate și nici combătute de către acuzarea de stat, iar în acest sens, nu poate fi considerat faptul, că a avut loc o achiziție de control, în sensul art. 33 din Legea privind activitatea specială de investigații, instanța de recurs le-a considerat contradictorii, deoarece instanța de apel pe de o parte, a constatat faptul, că achiziția de control a avut loc și suma de 8000 lei a fost transmisă lui Romanschii Felix, iar pe de altă parte, a pus la îndoială faptul dat.

Mai mult, instanța de apel era obligată să rețină, că în cazul, când în urma perchezițiilor corporale și a domiciliului la Romanschii Felix nu a fost depistată întreaga sumă de 8000 lei, însă au fost depistate bancnotele cu nominalul de 100 lei (șapte bancnote), bani care sunt dintre bancnotele examinate prin procesul-verbal de control a transmiterii banilor din 28 noiembrie 2012, transmiși lui Ovcinnicov Alexandr pentru a efectua achiziția de control de la Romanschii Felix, fapt prin care s-au neglijat circumstanțele în care a fost efectuată achiziția de control. Or, s-a constatat, că reținerea nu a avut loc în momentul când banii în sumă de 8000 lei au fost transmiși lui Romanschii Felix, însă a avut loc după aproximativ 30 minute după ce au fost transmise substanțele narcotice lui Ovcinnicov Alexandr.

La fel, instanța de apel a neglijat și faptul, că în urma percheziției la inculpatul Romanschii Felix s-a depistat și ridicat un pachetel din staniol în care se afla heroină (raport de expertiză nr.323 din 29.11.2012, f. d. 305-309. vol. II), substanță narcotică care a fost ridicată și de la Ovcinnicov Alexandr în cadrul achiziției de control (raportul de expertiză nr.325 din 03 decembrie 2012, f. d. 274-275, vol. II). Referitor la pachetelul din staniol ridicat de la inculpatul Romanschii Felix, instanța de recurs a menționat, că pe întreg procesului penal ultimul a invocat că acest pachet a fost plasat în buzunar de colaboratorii de poliție, însă, fiind interogat în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe (Vol. III, f. d. 28 verso), inculpatul Romanschii Felix a recunoscut, că a păstrat substanța narcotică pentru întrebuințare personală. La fel, a fost neglijat și faptul, că inculpatul Romanschii Felix în prima instanță a recunoscut vina de cele imputate lui (Vol. III, f. d. 28).

Ce ține de audierea inspectorilor de poliție Cîșlari Timur, Savca Alexandru și Parlicov Victor în calitate de martori, instanța de recurs a enunțat, că potrivit art. 90 alin. (3) pct.4) Cod procedură penală, nu pot fi citați și ascultați ca martori judecătorul, procurorul, *reprezentantul organului de urmărire penală*, grefierul - cu privire la circumstanțele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea de către ei a atribuțiilor lor procesuale, cu excepția cazurilor de participare la reținere în flagrant delict, de cercetare a probelor dobândite prin intermediul lor, erorilor sau abuzurilor la efectuarea procedurii în cauza respectivă, de reexaminare a cauzei în ordine de revizie sau de restabilire a dosarului pierdut. Astfel, instanța de apel era obligată de a-i audia pe inspectorii de poliție, care au participat la reținerea

inculpatului Romanschi Felix, mai mult, însuși inculpatul a invocat pe parcursul urmăririi penale și cercetărilor judecătorești, că substanțele narcotice au fost plasate în buzunar de către colaboratorii de poliție, apoi aceste declarații au fost modificate în cadrul procesului penal.

Instanța de recurs a reținut, că instanța de apel la 08 octombrie 2014 a adoptat o decizie interlocutorie, însă potrivit art. 218 Cod de procedură penală urmează a fi numită „încheiere interlocutorie”, prin care a constatat în procesul de judecare a apelurilor declarate împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 februarie 2014, fapte de încălcare a legalității și a drepturilor omului, pe care le-a adus la cunoștință organelor competente pentru a fi soluționate. Însă, a fost stabilit, că instanța de apel, adoptând această încheiere interlocutorie, a examinat superficial toate probele administrate și actele cauzei, motiv din care pripit și neîntemeiat a ajuns la această concluzie.

Instanța de recurs a menționat, că instanța de apel a constatat pur declarativ, că în speța dată a avut loc o provocare din partea organelor de drept în privința lui Romanschi Felix la săvârșirea infracțiunilor, fiindcă nu a indicat concret acțiunile, cuvintele provocatoare, reieșind din circumstanțele cauzei, s-a neglijat total faptul, că organul de urmărire penală este în drept și obligat să stabilească sursele de procurare a substanțelor narcotice și stabilirea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunilor, iar Ovcinnicov Alexandr benevol a indicat sursele sale de aprovizionare cu aceste substanțe narcotice, a divulgat persoanele care au contribuit la săvârșirea infracțiunilor, ce este temei de liberare de răspundere penală. Provocarea inculpatului Romanschi Felix nu a fost acceptată de către instanța de recurs și din motivele, că inculpatului i se incriminează că a comis mai multe episoade de realizare a substanțelor narcotice și inculpatul a avut posibilitatea să se refuze de a vinde substanțe narcotice, dar nu s-a folosit de acest drept.

Instanța de recurs a menționat, că instanța de apel a neglijat prevederile art. 254 Cod de procedură penală, care invocă că organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

Referindu-se la motivele instanței de apel, că nu a fost emisă ordonanța privind desemnarea ca investigator sub acoperire a cetățeanului Ovcinnicov Alexandr și nu a fost autorizată efectuarea măsurii speciale investigația sub acoperire, instanța de apel a constatat, că potrivit actelor din dosar, organul de urmărire penală a acumulat probele în cadrul legal, prin măsurile speciale de investigații care le-a considerat necesare, cum sunt ordonanțele procurorului din 06 noiembrie 2012 (Vol. I, f.d. 59-61; 62); procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 06 noiembrie 2012 (Vol. I, f.d. 66-73); încheierile judecătorului de instrucție din 07 noiembrie 2012 (Vol. II, f.d. 339); încheierile judecătorului de instrucție din 30 noiembrie 2012 (Vol. II, f.d. 332, 354), și altele, care confirmă legalitatea administrării probelor, iar faptul că nu au fost emise și autorizate și alte

măsuri speciale indicate de instanța de apel, nu afectează probatoriul administrat legal.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015 au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatului Romanschi Felix și al avocatei acestuia Buhna Natalia, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care lui Romanschi Felix recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa de 8 (opt) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități legate de gestionarea substanțelor narcotice și precursorilor lor pe termen de 5 ani.

Termenul de executare a pedepsei, calculându-se din 19.11.2015 cu includerea în acest termen perioada aflării în arest de la 28.11.2012 până la 08.10.2014 și de la 07.11.2015 până la 19.11.2015.

10. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Romanschi Felix Arsenie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina, instanța de apel a conchis, că vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în cadrul ședințelor instanței de fond și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, precum sunt:

- declarațiile inculpatului Romanschi F., a martorilor Ovcinnicov Al., Cîșlari T., Savca Al., Parlicov V., Babii Al.;
- procesul-verbal de percheziție din 01.11.2012, de ridicare a substanțelor narcotice și bani de la Ovcinnicov Alexandru (f. d. 13-14, vo1. I),
- raportul de expertiză nr. 272 din 02.11.2012, prin care s-a constatat, că substanța bulgăroasă de culoare cafeniu-cenușie în pachetul de staniol, ridicat la data de 01.11.2012, în cadrul cercetării la fața locului pe str. Melestiu 5, mun. Chișinău care a fost aruncat de la cet. Avanesov Irina, reprezintă heroină - substanță narcotică sintetică neutilizată în scopuri medicale, masa substanței narcotice heroină conținută în pachetul prezentat la cercetare constituie 0,07 gr. Substanța bulgăroasă de culoare cafeniu-cenușie, conținută în cele douăzeci și două de pachetele din staniol, ridicate la data de 01.11.2012, predate benevol, ridicate la data de 01.11.2012, în cadrul percheziției la domiciliul cet. Ovcinnicov Alexandru de pe str. Tisa 7, mun. Chișinău, reprezintă heroină-substanță narcotică sintetică neutilizată în scopuri medicale, masa substanței narcotice heroină conținută în cele 22 de pachetele prezentate la cercetare constituie 2,17 gr. (f. d. 37-39, vol. I);
- procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 06.11.2012 (f.d. 66-70, vol. I);

- stenogramele convorbirilor telefonice la procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 08.11.2012 (f. d. 89-117, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare din 07.11.2012, potrivit căruia de la cet. Ovcinnicov Alexandru a fost ridicat un pachet de țigări cu inscripția „KENT” în care se afla un pachet mic din polietilenă de culoare albastră, legat cu ață neagră, în care se afla un praf de origine necunoscută (f. d. 125-127, vol. I);
- procesul-verbal de consemnare a mijloacelor speciale de investigații din 28.11.2012 (f.d. 265-268, vol. II);
- procesul-verbal de ridicare din 28.11.2012, potrivit căruia de la cet. Ovcinnicov Alexandru a fost ridicat un pachetel din polietilenă cu inscripția „Regina”, de la șervețelele igienice uscate, în care se afla 4 pachete din staniol mari și un pachetel mic, unde se conținea un praf bej-gălbui de origine necunoscută (f. d. 271, vol. II);
- concluzia expertului nr. 325 din 03.12.2012, care indică că pachetelul din staniol ridicat la data de 28.11.2012 de la cet. Ovcinnicov Alexandru, care colaborând cu organul de urmărire penală în calitate de investigator sub acoperire, a procurat sub controlul lucrătorilor de poliție de la cet. Romanschi Felix, ca achiziție de control, substanță care reprezintă heroina - substanță narcotică neutilizată în scopuri medicale (f. d. 274-275, vol. II);
- procesul-verbal de percheziție din 28.11.2012 cu fototabelul, în care se indică că, de la Romanschi Felix au fost ridicate mai multe pachetele cu masă vegetală uscată (f. d. 279-280, vol. II);
- raportul de expertiză nr. 323 din 29.11.2012, prin care a dat concluzia că substanțele ridicate la data de 28.11.2012, în cadrul percheziției corporale și la domiciliu de la cet. Romanschi Felix reprezintă heroină și marihuana (f. d. 305-309, vol. II);
- procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 29.11.2012 cu anexa nr. 1 (f. d. 320-323, 324-328, vol. II);
- procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 30.11.2012 cu anexa nr. 1 (f. d. 340-343, 344-350, vol. II).

Declarațiile inculpatului Romanschi Felix au fost apreciate critic de către instanța de apel, indicând că este metodă de apărare pentru a evita răspunderea penală pentru acțiunile comise, iar circumstanțele de fapt reținute în sarcina inculpatului au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală.

În acest sens, instanța de apel a reținut, că inculpatul Romanschi Felix a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal, fapt demonstrat și prin procesele verbale de examinare medico-legală în vederea stabilirii faptului consumului de substanțe narcotice, potrivit concluziilor cărora s-a stabilit, că inculpatul Romanschi Felix la momentul percheziționării nu se afla în stare de ebrietate narcotică, adică nu a consumat substanțe narcotice, fapt prin care se combate versiunea acestuia, precum că ar fi fost consumator de heroină și avea necesitatea de această substanță în ziua reținerii.

Instanța de apel a respins motivele apelului declarat de avocatul Buhnă Natalia în numele inculpatului Romanschi Felix despre nevinovăția acestuia, deoarece vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal se confirmă și prin întreprinderea măsurilor speciale de investigații și acțiuni de urmărire penală, care au documentat activitatea ilicită a persoanelor care comercializau ilegal substanțe narcotice în proporții deosebit de mari, cum ar fi Ovcinnicov Alexandr, Avanesova Irina, Romanschi Felix, Vișnevschi Alexandr, învinuiți în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit. b) și d) Cod penal. Fiind efectuate măsuri speciale de investigație, interceptarea convorbirilor telefonice ale învinuiților menționați, s-a stabilit, că Ovcinnicov Alexandr înstrăinează substanțe narcotice, și anume heroină sub controlul organizatorului acestei afaceri tenebre Romanschi Felix, înstrăinând la indicația acestuia heroină consumatorilor cu care a făcut cunoștință prin intermediul ultimului.

Astfel, la 01.11.2012 în flagrant au fost reținuți Ovcinnicov Alexandr și Avanesova Irina, asupra cărora au fost depistate substanțe narcotice, care fiind expertizate sau stabilit a fi heroină, iar după reținere Ovcinnicov Alexandr a dat acordul de a conlucra cu organul de urmărire penală și fiind audiat a declarat, că substanța narcotică heroina o primea de la Romanschi Felix, căruia i-a dat acordul să vândă droguri diferitor consumatori, declarând că prin intermediul ultimului a făcut cunoștință și cu cet. Vișnevschi Alexandr de la care de asemenea a primit de câteva ori heroină pentru realizare consumatorilor.

Ulterior, cu ajutorul lui Ovcinnicov Alexandr, desemnat în calitate de investigator sub acoperire, au fost efectuate mai multe achiziții de control, în flagrant fiind reținuți atât Romanschi Felix cât și Vișnevschi Alexandru, în cadrul percheziționării cărora au fost depistate substanțe narcotice de același gen cu cele achiziționate sub controlul organului de urmărire penală, cât și mijloace financiare transmise sub controlul organului de urmărire penală investigatorului sub acoperire pentru efectuarea achizițiilor de control.

Cu referire la categoria și mărimea pedepsei, instanța de apel a considerat oportun de a-i stabili inculpatului Romanschi Felix pedeapsă sub formă de închisoare cu executare în locurile de detenție cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice și precursorilor lor, ținând cont de faptul, că inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate și nu s-a căit sincer în cele comise, precum și că acesta a comis o infracțiune, care conform art. 16 Cod penal se califică ca deosebit de gravă, pentru care legea prevede, inclusiv pedeapsă cu închisoare ce depășește 12 ani, ori o altă categorie de pedeapsă nu poate fi aplicată.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Frecauțan Marina în numele inculpatului Romanschi Felix Arsenie, care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice*

dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, solicită casarea acesteia cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului invocă următoarele argumente:

– apărarea consideră că legalitatea încadrării juridico-penale a acțiunilor infracționale ale inculpatului Romanschi Felix în baza art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal, prin prisma materialului probatoriu administrat la cauza penală, inclusiv, verificând legalitatea probatoriului penal, prin prisma art. 99-101 Cod procedură penală și prin prisma respectării art. 6 parag. 1 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale și a constatat, că instanța de apel neîntemeiat a încadrat acțiunile inculpatului Romanschi Felix în baza art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal, și în acest sens, neîntemeiat a reținut mijloace de probă care nu întrunesc condițiile legalității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor;

– *cu referire la episodul reținut în sarcina inculpatului Romanschi Felix în legătură cu depistarea în șura de pe str. Tisa 7, mun. Chișinău a substanței narcotice — marijuană, cu masa de 10,92 gr, tot prin procesul-verbal de percheziție din 28 noiembrie 2012 s-a constatat, că în curtea casei nr. 7 de pe str. Tisa, în spatele casei, într-un dulap a fost depistată și ridicată o sacoșă din polietilenă galbenă, cu masă vegetală uscată și mărunțită, care a fost ambalată și sigilată, iar conform raportului de expertiză nr. 323 din 29.11.2012, masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde cu miros asemănător cu cel al plantei de cannabis, prezentată la cercetare, reprezintă marijuană. Masa substanței narcotice - marijuană, în stare uscată, prezentată la cercetare, constituie 10,92 g. Faptul depistării a substanței narcotice marijuană și care constituie 10,92 g nu poate fi imputată inculpatului Romanschi Felix, or, de către apărătorul inculpatului Romanschi Felix, *avocata Buhna Natali a fost prezentat actul de inspectare nr. 4959 din 22.04.2011 prin care se atestă planul construcției bunului imobil cu nr. cadastral 010010445606, amplasat pe str. Tisa 7, mun. Chișinău și prin care se constată că, șura unde a fost depistată substanța narcotică nu face parte din bunul imobil de pe str. Tisa 7, mun. Chișinău, fapt confirmat inclusiv prin declarațiile inculpatului Romanschi Felix și a martorului Pascal Marina;**

– *cu privire la episodul infracțional incriminat inculpatului Romanschi Felix din data de 31.10.2012 și din 28.11.2012 la momentul când se invocă înstrăinarea substanțelor narcotice la suma de 8 000 lei, apărarea remarcă, că la constatarea vinovăției inculpatului Romanschi Felix pentru toate capetele de acuzare înaintate, instanța de judecată a reținut probe, fără a le analiza în mod individual și fără a constata faptul, dacă probele invocate indică în mod direct sau prin coroborare la vinovăția inculpatului Romanschi Felix. În acest sens, menționează că, prin procesul-verbal de percheziție din 01 noiembrie 2012 se atestă, că a fost efectuată percheziția la domiciliul lui Alexandr Ovcinnicov de pe adresa: mun. Chișinău, str. Tisa 7, unde*

în odaia din stânga pe televizor 10 au fost depistate un pachet de țigări pe care Ovcinnicov Alexandr l-a predat benevol și a scos din pachetul dat de țigări 6 pachetele de staniol lucios de demisiuni medii și 16 pachetele din staniol lucios, de dimensiuni mai mici, care au fost ambalate și sigilate separat în două pachetele de polietilenă, unde au semnat toți participanții la percheziție. Prin ordonanța de punere sub învinuire din 02 noiembrie 2012 s-a dispus punerea sub învinuire a lui Ovcinnicov Alexandr Vladimir pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal. Astfel, instanța de judecată a ignorat faptul, că la domiciliul lui Ovcinnicov Alexandr din mun. Chișinău, str. Tisa 7, în urma efectuării percheziției au fost depistate un pachet de țigări „Kent” pe care Ovcinnicov Alexandr l-a predat benevol și a scos din pachetul dat de țigări 6 pachetele de staniol lucios de demisiuni medii și 16 pachetele din staniol hidos, de dimensiuni mai mici, însă consideră dubios faptul, că substanțele narcotice depistate la domiciliul lui Ovcinnicov Alexandr au fost imputate inculpatului Romanschi Felix, și în acest sens, înaintându-i învinuirea, precum că la data de 31.10.2012, aflându-se în curtea casei situată pe str. Tisa 7, mun. Chișinău o parte din cantitatea de substanță narcotică obținută i-a înstrăinat-o cet. Ovcinnicov Alexandru Vladimir la prețul de 7 mii lei. Dubiile se conturează pe faptul că, la materialele cauzei nu sunt careva probe care să certifice faptul, că aceste substanțe au fost înstrăinate de către inculpatul Romanschi Felix, or, pentru acest capăt de învinuire au fost reținute ca având tangență cu episodul din 31.10.2012 doar procesul-verbal de percheziție din 01 noiembrie 2012 și raportul de expertiză nr. 272 din 02.11.2012, probe, care privite în ansamblu nu indică la inculpatul Romanschi Felix și nu indică la acțiunea inculpatului Romanschi Felix de a înstrăina substanța narcotică cet. Ovcinnicov Alexandru Vladimir, la prețul de 7 mii lei și 8 mii lei;

– apărarea menționează, că instanța de fond fără a constata acțiunile ilegale în episoadele încriminate ca fiind comise de către Romanschi Felix, această eroare practic a fost menținută odată cu soluția instanței de fond de către instanța de apel, care, judecând apelul era obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, inclusiv prin prisma faptului dacă s-au dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, și dacă cuprinsul sentinței corespunde art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală;

– din conținutul cauzei rezultă, că instanța de apel nu a verificat legalitatea sentinței și de aici reiese că ambele instanțe de judecată au comis aceiași eroare de drept, cu toate că la motivarea soluțiilor de condamnare au pus la bază și declarațiile martorului Babii Alexandru și a martorului Pascal Marina, care a fost audiat în cadrul ședinței de judecată;

– apărarea reține, că acuzatorul de stat își bazează întreaga învinuire pe martorul Ovcinnicov Alexandr, proba de bază a procurorului, probă, care după părerea apărării, provoacă un șir de contradicții. Astfel, lui Ovcinnicov Alexandr i s-a incriminat săvârșirea circulației ilegale a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor în scop de înstrăinare, manifestată prin procurarea, păstrarea,

expedierea, transportarea, distribuirea sau alte operațiuni ilegale cu substanțe narcotice în scop de înstrăinare, ori înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții mari, adică infracțiunea prevăzută de art. 217/1 alin. (3) lit. f) Cod penal. Ulterior, cet. *Ovcinnicov Alexandr prin cererile din 06.11.2012, 28.11.2012 și-a dat consimțământul benevol de a colabora cu organele de drept și să acorde orice ajutor, apreciind la justa valoare gradul riscurilor în viitor și a confirmat că, i-au fost aduse la cunoștință dispozițiile art. 217 alin. (5) Cod penal și art. 85 alin. (2) Cod contravențional. Mai mult, la data de 01 noiembrie 2012 la domiciliul lui Ovcinnicov Alexandr de pe adresa mun. Chișinău, str. Tisa 7 a fost efectuată percheziția, unde în odaia din stânga pe televizor au fost depistate un pachet de țigări „Kent” pe care Ovcinnicov Alexandr l-a predat benevol și a scos din pachetul dat de țigări 6 pachetele de staniol lucios de dimensiuni medii și 16 pachetele din staniol lucios, de dimensiuni mai mici, care au fost ambalate și sigilate separat în două pachetele de polietilenă;*

– apărarea consideră, că instanța de judecată urmă să rețină, că nu a avut loc o predare benevolă a substanțelor narcotice din partea lui Ovcinnicov Alexandr, în sensul art. 217 alin. (5) Cod penal, potrivit căruia *persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art. 217 sau 217¹ este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, după caz, prin autodenunțare, predare benevolă a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor. Prin urmare depunerea, și respectiv, admiterea cererii privind colaborarea cu organele de drept, precum și ulterior, recunoașterea în calitate de investigator sub acoperire pe cet. Ovcinnicov Alexandr au avut loc cu încălcarea normei legii.*

Cât privește ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Vinițchi Pavel privind autorizarea măsurilor speciale de investigații din 27 noiembrie 2012, în mod ilegal s-a dispus desemnarea lui Ovcinnicov Alexandr în calitate de investigator sub acoperire, fapt care a generat încălcarea art. 136 alin. (4) Cod de procedură penală, potrivit căruia *investigatorii sub acoperire sunt angajați, special desemnați în acest scop, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului de Informații și Securitate, Centrului Național Anticorupție, Departamentului instituțiilor penitenciare al Ministerului Justiției sau sunt persoane antrenate pentru efectuarea unei măsuri speciale de investigații concrete. Investigatorii sub acoperire efectuează măsura specială de investigații pe perioada determinată în ordonanță procurorului.*

Apărarea consideră că instanța de judecată urma să recalifice acțiunile inculpatului Romanschi Felix în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, deoarece acesta a

săvârșit fapta infracțională exprimată prin *procurarea și păstrarea substanțelor narcotice săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

Pe celelalte episoade din învinuire, instanța de judecată a adoptat soluții care reiese din circumstanțe neclare.

Partea apărării la fel este de părerea că inculpatul Romanschi Felix a fost „provocat” la comiterea infracțiunii, deoarece s-a constatat, că intenția de a efectua achiziția de control a parvenit de la organele de drept, dar nu de la cet. Ovcinnicov Alexandr sau de la alte persoane.

Recurentul indică art. 5 și 6 CEDO și menționează că, Curtea Europeană în mai multe rânduri a sancționat unele state pentru faptul că „*instanțele judecătorești naționale au pronunțat hotărâri insuficient motivate*”. Noțiunea de proces echitabil cere ca o instanță internă, care nu și-a motivat de cât pe scurt hotărârea, indiferent dacă a făcut-o aplicând motivele oferite de o instanță ierarhic inferioară sau altfel, să fi examinat cu adevărat problemele esențiale ce i-au fost supuse atenției și nu să se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe ierarhic inferioare (Helle împotriva Finlandei, hotărârea din 19.12.1997).

12. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Frecauțan Marina în numele inculpatului, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate, ca fiind legală și întemeiată.

13. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

13.1. Colegiul lărgit, analizând decizia atacată, consideră că temeiurile invocate de către avocatul recurent sunt neîntemeiate, deoarece nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la rejudecarea cauzei a respectat prevederile art. 436, 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă, că potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a casat parțial sentința, doar în partea stabilirii pedepsei, constatând că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Romanschi Felix Arsenie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal și că pedeapsa stabilită de instanța de fond este prea blândă în coraport cu circumstanțele cauzei, motivându-și soluția în acest sens așa cum este indicat în pct. 10 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Colegiul lărgit atestă, că în speța examinată nu se constată prezența unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Mai mult ca atât, Colegiul lărgit atrage atenția asupra faptului, că argumentele indicate de către avocatul recurent, expuse în pct. 11 al prezentei decizii, sunt identice cu motivele expuse de către instanța de apel în motivarea deciziei din 08 octombrie 2014, casată, însă, prin decizia instanței de recurs din 03 martie 2015, care a constatat netemeinicia argumentelor menționate, iar cauza fiind remisă la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecători (pct. 5 și pct. 11 din prezenta decizie).

Astfel, instanța de recurs reține, că argumentele invocate de recurent au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de fond și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate, așa cum este indicat în pct. 10 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze, că temeiul de drept invocat de recurent, precum că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, este de asemenea nefondat, deoarece „eroarea gravă de fapt” desemnează un viciu în stabilirea situației de fapt, în sensul că în considerentele hotărârii se afirmă contrariul a ceea ce rezultă în mod evident din probele administrate, existând o vădită neconcordanță între modul cum acestea au fost percepute și analizate în hotărâre, or, eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală și anume, stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Eroarea gravă de fapt, ca motiv de casare, nu privește dreptul suveran de apreciere a probelor, ci, în mod exclusiv, discordanța între cele reținute de instanță

și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente care au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Contrar acestor prevederi legale, argumentele recursului se rezumă la o altă apreciere a probelor, care diferă de cea enunțată în hotărârile judecătorești pronunțate în cauză, dar care nu argumentează prezența în speța dată a erorii grave de fapt în calitate de temei de casare.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse supra, instanța de recurs consideră, că n-a fost argumentată în recursul depus prezența în speța examinată a unei asemenea erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Totodată, Colegiul lărgit relevă, că instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțe, acestea fiind atribuțiile exclusive ale instanțelor de fond și de apel.

13.2. Cu referire la prevederile art. 5 și 6 CEDO, pe care și-a întemeiat cererea de recurs avocatul, Colegiul lărgit conchide, că recurentul nu și-a argumentat poziția sa cu referire la art. 5 CEDO, astfel că instanța nu se expune asupra acestuia, iar în ce privește argumentele avocatului cu privire la pretinsa încălcare în speța a prevederilor art. 6 CEDO, Colegiul menționează, că în concepția instanței europene, între garanțiile dreptului la un proces echitabil în sensul art. 6 din Convenție, se înscrie și obligația tribunalelor de a-și motiva deciziile lor.

Curtea a statuat, că este de obligația tribunalelor să-și motiveze hotărârile, însă această obligație nu are a fi înțeleasă în sensul, că ele urmează să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Întinderea obligației de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora. Este necesar să se țină seama, în special, de diversitatea capetelor de cerere a acțiunilor și de motivele formulate în căile de atac exercitate de părți, de diferențele existente între statele contractante cu privire la izvoarele dreptului - dispoziții legale, cutume, concepții doctrinale, de diferențele privitoare la prezentarea și redactarea deciziilor și hotărârilor judecătorești (*hotărârea Garcia Ruiz c. Spania, 21 ianuarie 1999*).

Art. 6 § 1 nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o curte de apel, bazându-se pe o dispoziție legală specifică, respinge un apel ca fiind lipsit de șanse de succes, fără alte precizări (*Burg și alții împotriva Franței, 28 ianuarie 2003*).

De asemenea, Curtea a decis că noțiunea de „proces echitabil” impune ca o jurisdicție internă care nu și-a motivat decât sumar decizia sa - fie că a încorporat motivarea unor instanțe inferioare, fie că a înțeles să procedeze într-un alt mod - să examineze efectiv problemele esențiale, care-i sunt supuse aprecierii și nu să se mulțumească de a aproba pur și simplu concluziile unei jurisdicții inferioare.

Astfel, reieșind din cele enunțate supra, Colegiul lărgit consideră că în speța dată nu a fost încălcat dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, deoarece instanța de apel în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Frecauțan Marina în numele inculpatului Romanschi Felix Arsenie urmează a fi respins ca inadmisibil.

14. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Frecauțan Marina în numele inculpatului Romanschi Felix Arsenie, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Romanschi Felix Arsenie**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **15 decembrie 2016**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Ghervas Maria

Judecător

Mardari Dumitru